Rachael Schultz
November 2, 2026

Blessings on Seeing: Blessed are You Who Has Such Things in His World

1. **Babylonian Talmud, Berakhot 58b**

תָּנוּ רַבָּנַן: הָרוֹאֶה פִּיל, קוֹף וְקִפּוֹף, אוֹמֵר: ״בָּרוּךְ ... מְשַׁנֶּה אֶת הַבְּרִיּוֹת״. רָאָה בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת, וְאִילָנוֹת טוֹבוֹת, אוֹמֵר: ״בָּרוּךְ ... שֶׁכָּכָה לּוֹ בְּעוֹלָמוֹ״.

The Sages taught: One who sees an elephant, a monkey, or a vulture recites: Blessed…Who makes creatures different. One who saw beautiful creatures or beautiful trees recites: Blessed…Who has such things in His world.

2. **Deuteronomy 8:10**

וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְקֹוָק אֱלֹקיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃

You shall eat, be satisfied and bless the Lord for the good Land which He has given you.

3. **Babylonian Talmud, Berakhot 35a**

אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר שְׁמוּאֵל: כָּל הַנֶּהֱנֶה מִן הָעוֹלָם הַזֶּה בְּלֹא בְּרָכָה כְּאִילּוּ נֶהֱנָה מִקָּדְשֵׁי שָׁמַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר: ״לַה׳ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ״. רַבִּי לֵוִי רָמֵי: כְּתִיב ״לַה׳ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ״, וּכְתִיב ״הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַה׳ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם״! לָא קַשְׁיָא כָּאן קוֹדֶם בְּרָכָה, כָּאן לְאַחַר בְּרָכָה.

אָמַר רַבִּי חֲנִינָא בַּר פָּפָּא: כָּל הַנֶּהֱנֶה מִן הָעוֹלָם הַזֶּה בְּלֹא בְּרָכָה כְּאִילּוּ גּוֹזֵל לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל...

Similarly, **Rav Yehuda said** that **Shmuel said: One who derives benefit from this world without a blessing, it is as if he enjoyed objects consecrated to the heavens, as it is stated: "The earth and all it contains is the Lord's,** the world and all those who live in it" (Psalms 24:1). **Rabbi Levi raised a contradiction: It is written: "The earth and all it contains is the Lord's," and it is written** elsewhere: **"The heavens are the Lord's and the earth He has given over to humankind"** (Psalms 115:16). There is clearly a contradiction with regard to whom the earth belongs. He himself resolves the contradiction: This is **not difficult. Here,** the verse that says that the earth is the Lord's refers to the situation **before a blessing** is recited, and **here,** where it says that He gave the earth to humankind refers to **after a blessing** is recited.

Rabbi Ḥanina bar Pappa said: Anyone who derives benefit from this world without a blessing, it is as if he stole from God and the community of Israel...

4. **Maimonides, Mishneh Torah, Blessings 1:3**

נִמְצְאוּ כָּל הַבְּרָכוֹת כֻּלָּן שְׁלֹשָׁה מִינִים. בִּרְכוֹת הֲנָיָה. וּבִרְכוֹת מִצְוֹת. וּבִרְכוֹת הוֹדָאָה שֶׁהֵן דֶּרֶךְ שֶׁבַח וְהוֹדָיָה וּבַקָּשָׁה כְּדֵי לִזְכֹּר אֶת הַבּוֹרֵא תָּמִיד וּלְיִרְאָה מִמֶּנּוּ׃

Thus, all the blessings can be divided into three categories:
a) blessings over benefit [that we receive from the world];

b) blessings over mitzvot;
c) blessings recited as expressions of praise and thanks to God and as a means of petition, so that we will always remember the Creator and fear Him.

5. **Babylonian Talmud, Avodah Zarah 20a**

מַעֲשֶׂה בְּרַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל שֶׁהָיָה עַל גַּבֵּי מַעֲלָה בְּהַר הַבַּיִת, וְרָאָה גּוֹיָה אַחַת נָאָה בְּיוֹתֵר, אָמַר: ״מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ ה׳״... וְרַב, אוֹדוֹיֵי הוּא דְּקָא מוֹדֶה, דְּאָמַר מָר: הָרוֹאֶה בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת אוֹמֵר ״בָּרוּךְ שֶׁכָּכָה בָּרָא בְּעוֹלָמוֹ״.

There was **an incident involving Rabban Shimon ben Gamliel, who was on a step on the Temple mount, and he saw a certain non-Jewish woman who was exceptionally beautiful** and **said: "How great are Your works, O Lord!"** (Psalms 104:24)... **And** how would **Rav** explain this? The Gemara answers: Rabban Shimon ben Gamliel **was giving thanks to** God. **As the Master said: One who sees beautiful creatures recites: Blessed** be He, **Who has created such in His world.**

6. **R. Eliezer Melamed, Peninei Halakha, Berakhot 15:1**

בכל יום הננו משבחים ומודים לה' על העולם הנפלא שברא למעננו – בברכות השחר, בברכות קריאת שמע ובתפילות. אולם בנוסף לסדר התפילות והברכות הקבועות, לפעמים הננו נפגשים עם מראות מיוחדים, מרגשים ומפעימים, וכדי לבטא את התוכן הערכי שלהם, תקנו חכמים לומר ברכה על ראייתם, ולקשור אותם בכך לשורשם האמוני. לפיכך, תקנו ברכות על ראיית נופים מיוחדים, תופעות טבע, מקומות שהתרחשו בהם ניסים, ישובים חדשים בארץ ישראל, חכמים ומלכים, בריות נאות ומשונות, וכן מראות שמזעזעים את הנפש כמו עבודה זרה או קברים.

Every day, we praise and thank God for the wonderful world He created for us: in the morning blessings (*Birkot HaShachar*), the blessings of the *Shema*, and the daily prayers. However, in addition to the structured routine of fixed prayers and blessings, we sometimes encounter exceptional, exciting, and awe-inspiring sights. To express the spiritual and moral significance of these sights, the Sages instituted specific blessings to be recited upon seeing them, thereby connecting them to their spiritual origin. Therefore, they instituted blessings upon seeing unique landscapes, natural phenomena, places where miracles occurred, new settlements in the Land of Israel, Torah sages and kings, beautiful or unusual creatures, and even sights that shock the soul, such as idolatry or graves.

7. **Babylonian Talmud, Berakhot 58b**

אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי: הָרוֹאֶה אֶת חֲבֵירוֹ לְאַחַר שְׁלֹשִׁים יוֹם, אוֹמֵר: ״בָּרוּךְ ... שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּימָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה״. לְאַחַר שְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ, אוֹמֵר: ״בָּרוּךְ ... מְחַיֵּה הַמֵּתִים״.

Rabbi Yehoshua ben Levi said: One who sees his friend after thirty days have passed since last seeing him recites: Blessed…Who has given us life, sustained us and brought us to this time. One who sees his friend after twelve months recites: Blessed…Who revives the dead.

8. **Shulchan Arukh, Orach Chayim 225**

כל ברכות הראיה אם חזר וראה אותו דבר בתוך שלשים יום אינו חוזר ומברך:

Regarding all the blessings recited on seeing something if one saw that thing again within thirty days one does not repeat the blessing.

9. **Mishna Avot 3:7**

רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר, הַמְהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ וְשׁוֹנֶה, וּמַפְסִיק מִמִּשְׁנָתוֹ וְאוֹמֵר, מַה נָּאֶה אִילָן זֶה וּמַה נָּאֶה נִיר זֶה, מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב כְּאִלּוּ מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ:

Rabbi Jacob said: if one is studying while walking on the road and interrupts his study and says, "How fine is this tree!" [or] "How fine is this newly ploughed field!" Scripture accounts it to him as if he was mortally guilty.

10. Bartenura on Mishna Avot 3:7

וְיֵשׁ אוֹמְרִים, דְּאַשְׁמוֹעִינַן רְבוּתָא דְּאַף עַל גַּב דְּעַל יְדֵי כֵּן הוּא מְבָרֵךְ בָּרוּךְ שֶׁכָּכָה לוֹ בְּעוֹלָמוֹ, אַף עַל פִּי כֵּן מַעֲלִין עָלָיו כְּאִלּוּ מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ, מִפְּנֵי שֶׁהִפְסִיק מִמִּשְׁנָתוֹ:

And some say that it comes to teach us that even though through this, he will make the blessing, 'Blessed is He, Who it is like this in His world;' nonetheless, Scripture considers it as if he was .liable for his life, because he interrupted his study

11. Sefer Meorot, Berakhot 58b

כתב הראב"ד, דוקא פעם ראשונה שהשינוי עליו חידוש גדול. וכן בריות טובות, שהם אנשים נאים וגבוהים שהנפש נהנית מהם ואפילו על גויים, פעם ראשונה שיראה אותם מברך עליהם לא יותר, לא עליהם ולא על אחרים אלא אם כן ראה נאים מהם. ואל תתמה, שאין הדברים אלא לפי הנאתם.

The Ra'avad wrote: [The blessing on making creatures different] is only said the first time [one sees the person] when the difference is very new to him. Similarly, regarding beautiful creatures, meaning people who are attractive and tall, whom one's soul takes pleasure in seeing, even if they are non-Jews: the first time one sees them, one recites the blessing over them, but no more. One does not recite it again over those same people, nor over other people, unless one sees people more attractive than them. Do not be surprised by this, for these matters depend solely on the pleasure one derives from seeing them**.**

12. Shulchan Arukh, Orach Chayim 225 – 226

הרואה אילנות טובות ובריות נאות אפילו עכו"ם או בהמה אומר בא"י אמ"ה שככה לו בעולמו ואינו מברך עליהם אלא פעם ראשונה ולא יותר לא עליהם ולא על אחרים אלא אם כן היו נאים מהם:

Upon seeing beautiful trees or upon seeing beautiful creatures, even an idolater or an animal, one recites the blessing "Blessed be He who has such in His world." One does not recite this blessing on them more than once, neither on them nor on others, unless they are more beautiful than the ones they saw previously.

13. Haye Adam, I:63

ונ"ל מה שאין אנו נוהגין לברך ברכה זו וכן אין אנו מברכין על כושי וננס משום דאין מברכין אלא בפעם ראשון שהשינוי גדול עליו כדאיתא בש"ע סי' רכ"ה וכבר כתב המגן אברהם בשם רדב"ז גבי שהחיינו אם לא בירך באכילה ראשונ' שוב אינו מברך ונ"ל דה"ה בכל הברכו' דכמו דהתם הברכה הוא על השמחה וכבר עברה ה"ה בכולם וכיון שאנו רגילין תמיד בזה אין לנו שינוי גדול.

It seems to me that the reason we do not have the custom to recite the blessing ["Who has such things in His world"], and likewise do not recite a blessing upon seeing a Black person or a little

person, is that the blessing is recited only the first time [one sees such a person], when the difference makes a great impression upon the person, as stated in the Shulchan Aruch 225.

The Magen Avraham has already written, citing the Radbaz, regarding the blessing of Shehecheyanu, that if one did not recite it when eating the food for the first time, one may no longer recite it thereafter. It appears to me that the same principle applies to all blessings. Just as in that case the blessing is recited over the joy one experiences, and that joy has already passed, so too is it with all these blessings. Since we are constantly accustomed to seeing these things, their appearance no longer makes a great impression upon us.

14. **Mishneh Brurah, 225:32**

(לב) הרואה וכו' ובריות נאות ...ועכשיו לא נהגו כלל לברך ברכה זו [ח"א ע"ש טעמו] ומ"מ נכון לברך בלא שם ומלכות:

"One who sees, etc., beautiful creatures" ...Nowadays, the custom is not to recite this blessing at all [Chayei Adam, see there for his reasoning]. Nevertheless, it is proper to recite it without mentioning God's name and sovereignty.

15. **Sha'ar HaTziyun, 225:33**

ולי נראה, משום דכונת הגמרא דוקא כשהם נאות ביותר, כדאיתא ברמב"ם פרק י מהלכות ברכות, ומי יכול לדקדק בזה.

It seems to me that the reason [for not saying the blessing on beautiful creations] is that the Gemara intends specifically [creations] that are exceptionally beautiful, as stated in Maimonides, Chapter 10 in the Laws of Blessings. And who is able to make such a precise determination?

16. **Maimonides, Mishneh Torah, Laws of Blessings, 11:16**

כל דבר שיסתפק לך אם טעון ברכה אם לאו עושין אותו בלא ברכה ולעולם יזהר אדם בברכה שאינה צריכה וירבה בברכות הצריכות וכן דוד אמר בכל יום אברכך:

Anything about which you are uncertain whether it requires a blessing or not should be done without reciting a blessing. A person should always be careful to avoid reciting an unnecessary blessing, while increasing the recitation of necessary blessings. And so David said: "Every day I will bless You".

17. **R. Yitzchak Eisik Yehuda Safrin of Komarno, Shukhan Ha-Tahor, 225:13-14**

הרואה בריות נאות ביותר, אפילו פרה וחמור, וכן אילנות נאות ביותר, וכן בני אדם נאים ביותר, אפילו גוי, מברך... והוא שם קדוש להעלות הכל אל הקדושה, אל היופי העליון. ולא לחינם נזדמן לו לראות ולא במקרה, אלא להעלות האי שופרא דבלי בעפרא לשורשה ולמקורה אכי"ר, אפילו אין לו שום הנאה של כלום – מברך.

ברכה זאת מברך כדין כל הברכות משלשים יום לשלשים יום, ואם ראה בריות אחרות או אילנות אחרות נאים – מברך אף תוך שלשים יום. וחייב לברך בשם ומלכות. ואל יקל בברכות אלו שהוא חיוב גדול לאמרן, וכל ברכה שאין בה שם ומלכות אין בה שויה של כלום, והוא הבל ודברי ריק שאין בהם תועלת של כלום. וכל אלו הלכה למעשה כמבואר בדעת הרמב"ם וכל הראשונים ודלא כהראב"ד. ולית הלכתא כוותיה בכל אלו העניינים של ברכות אלו. ויש בזה אריכות אלא שחלש לבי ומוחי וכחי להאריך כעת. וחלילה להקל בברכות הראיות, ובפרט אותן שהן חיוב גמור להודות להלל לקונו ברוך הוא וברוך שמו.

One who sees exceptionally beautiful creatures, even a cow or a donkey, or exceptionally beautiful trees, or exceptionally beautiful human beings, even a non-Jew, recites a blessing… The blessing invokes God's holy name to elevate everything toward holiness, toward the higher beauty. It is not for nothing that he happened to see them, nor is it by chance. Rather, his purpose is to elevate this beauty, which will eventually decay in the dust, back to its root and source, may it be so, Amen. Even if he derives no pleasure whatsoever from seeing them, he recites the blessing.

This blessing is recited according to the same rule as other blessings: once every thirty days. However, if one sees other beautiful creatures or other beautiful trees, one recites the blessing even within thirty days. One is obligated to recite the blessing with God's name and kingship (Shem u'Malchut). One should not take these blessings lightly, for there is a great obligation to recite them. Any blessing that does not include God's name and sovereignty has no value whatsoever; it is vanity and empty words, entirely without benefit.

All of this is the practical ruling, as explained according to the view of Maimonides and all the early authorities (Rishonim), and not in accordance with the Ra'avad. The law does not follow the Ra'avad in any of these matters concerning these blessings. There is much more to discuss, but at present my heart, mind, and strength are too weak to elaborate further. Heaven forbid that one should be lenient regarding blessings recited upon seeing things, especially those that are an absolute obligation, through which one gives thanks and praise to one's Creator, blessed is He and blessed is His name.

18. **Pninei Halakhah, Berakhot 15:12**

הרואה בעלי חיים נאים או מוצלחים במיוחד, וכן הרואה אילנות נאים או טובים במיוחד, וכן הרואה אדם נאה במיוחד, יהודי או גוי, יברך: "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שככה לו בעולמו" (ברכות נח, ב). פעמים רבות אנשים רגילים להתפעל מבריות יפות או חזקות או גדולות במיוחד, ויש שאף עורכים תחרויות יופי או כוח בין בריות מסוימות (אנשים ובעלי חיים). ואף שאיננו מעריצים את היופי או הכוח או הגודל כפי שהעריצו היוונים, מכל מקום איננו מתעלמים מערכם. ועל כן תקנו חכמים שהרואה בריה שאנשים רגילים להתפעל מיופיה, גודלה או כוחה, יאמר ברכת שבח לה', ויבליט בכך שהכל ממנו יתברך. ומזה שאת אותה הברכה מברכים גם על בעלי חיים וגם על אדם, ניתן ללמוד שאיננו רואים ביופי מעלה אנושית ייחודית.

ואף שחכמים תקנו ברכה זו כחובה, רבים נוהגים שלא לברך אותה, משום שפעמים רבות קשה לרואה להחליט האם הבריה שלפניו יפה מספיק כדי לברך עליה. אבל מצד הדין ראוי לאדם שלא לחשוש יותר מדי, שכן חכמים נתנו בידו את ההחלטה, וכל שהוא רואה בריה שהיא נאה במיוחד – יברך.

שני סוגים של בריות נאות ישנם: הסוג הרווח הוא בריות שנחשבות יפות או מוצלחות במיוחד לעומת בני מינם. כמו סוס שהוא נאה וחזק במיוחד, הרבה יותר משאר בני מינו, ומי שמבחין בזה – יברך..

הסוג השני הוא מינים שנחשבים יפים במיוחד לעומת שאר המינים, עד שאנשים הולכים לראותם. כגון דגים יפים שבמפרץ אילת, שנחשבים יפים במיוחד לעומת הדגים המוכרים. וכן תוכי גדול ומרהיב בצבעיו, שנחשב יפה לעומת שאר העופות. וכן מינים של עצי ענק שנחשבים מרשימים לעומת שאר העצים. וכל הרואה אחד מן המינים הללו צריך לברך.

כשם שמברכים על בעלי חיים כך מברכים על ראיית אדם נאה או גדול או חזק במיוחד או ספורטאי בעל הישגים בולטים במיוחד, כדוגמת אלוף מקומי, או בעל מדליה אולימפית. ונראה שאם היופי המיוחד נוצר על ידי ניתוחים פלסטיים או הכוח המיוחד על ידי שימוש בסטרואידים, כיוון שאינו טבעי,

אין לברך עליו. אף שבעבר גם גברים ברכו על נשים יפות במיוחד, כיום מפני הצניעות אין זה מקובל וראוי (עי' ירושלמי ברכות פ"א סוף ה"א, ובהרחבות).

One who sees animals that are particularly beautiful or successful, or trees that are particularly beautiful or good, or a person who is exceptionally beautiful, whether Jewish or non-Jewish, should recite the blessing: "Blessed are You, Lord our God, King of the universe, who has such things in His world" (Berakhot 58b).

People are often accustomed to admiring creatures that are especially beautiful, strong, or large. Some even hold beauty or strength contests among certain creatures, both human beings and animals. Although we do not glorify beauty, strength, or size in the way the Greeks did, we nevertheless recognize their value. Therefore, the Sages instituted a blessing of praise to God for someone who sees a creature whose beauty, size, or strength people would ordinarily admire. By doing so, one emphasizes that everything comes from God, blessed be He. The fact that this same blessing is recited upon seeing both animals and human beings teaches us that we do not regard beauty as a uniquely human virtue.

Although the Sages instituted this blessing as an obligation, many people have the custom not to recite it, because it is often difficult for the observer to determine whether the creature before them is sufficiently beautiful to warrant the blessing. Nevertheless, according to the strict law, a person should not be overly concerned about this, since the Sages entrusted the decision to the individual. Whenever one sees a particularly beautiful creature, one should recite the blessing.

There are two categories of beautiful creatures: The more common category consists of creatures considered especially beautiful or exceptional compared with others of their own kind. For example, if a horse is particularly beautiful and strong, far more so than other horses, anyone who recognizes this should recite the blessing...

The second category consists of species that are considered particularly beautiful compared with other species, to the extent that people go out of their way to see them. For example, the beautiful fish in the Gulf of Eilat are considered especially beautiful compared with the fish people usually see. Similarly, a large parrot with spectacular coloring is considered beautiful compared with other birds. Certain species of giant trees are likewise considered impressive compared with other trees. Anyone who sees one of these species should recite the blessing.

Just as one recites the blessing upon seeing animals, so too should one recite it upon seeing a person who is particularly beautiful, tall, or strong, or an athlete with especially outstanding achievements, such as a local champion or an Olympic medalist. It seems that if exceptional beauty results from plastic surgery, or exceptional strength results from the use of steroids, the blessing should not be recited, since these qualities are not natural. Although in the past men also recited the blessing upon seeing exceptionally beautiful women, nowadays, for reasons of modesty, doing so is neither customary nor appropriate (see the Jerusalem Talmud, Berakhot 1:1, end, and the supplementary discussions).

19. **Baal Shem Tov**

If we were to walk in the woods and a spring appeared just when we became thirsty, we would call it a miracle. And if on a second walk, if we became thirsty at just that point again, and again the spring appeared, we would remark on the coincidence. But if that spring were there always, we would take it for granted and cease to notice it. Yet is that not more miraculous still?

20. Abraham Joshua Heschel, God In Search of Man, p.49

The sense for the "miracles which are daily with us," the sense for the "continual marvels," is the source of prayer. There is no worship, no music, no love, if we take for granted the blessings or defeats of living. No routine of the social, physical, or physiological order must dull our sense of surprise at the fact that there is a social, a physical, or a physiological order. We are trained in maintaining our sense of wonder by uttering a prayer before the enjoyment of food. Each time we are about to drink a glass of water, we remind ourselves of the eternal mystery of creation, "Blessed be Thou…by Whose word all things come into being." A trivial act and a reference to the supreme miracle. Wishing to eat bread or fruit, to enjoy a pleasant fragrance or a cup of wine; on tasting fruit in season for the first time; on seeing a rainbow, or the ocean; or noticing trees when they blossom; on meeting a sage in Torah or in secular learning; on hearing good or bad tidings – we are taught to invoke His great name and our awareness of Him. Even on performing a physiological function we say "Blessed be Thou…who healest all flesh and doest wonders." This is one of the goals of the Jewish way of living: to experience commonplace deeds as spiritual adventures, to feel the hidden love and wisdom in all things.